

Η ΠΕΘΕΡΑ

Σάλα παστροική κι' ώραία ...
Μπαίνει νύφη και γαμπρός,
Τούς ακολουθεῖ παρῆα
'Απὸ 'πίσω κι' ἀπ' ἐμπρός.

—Χίλια χρόνια νὰ μοῦ ζῆστε ...
Τούς φωνάζει ἡ πεθερά,
—Καλῶς ἤρθατε ... ὀρίστε ..
Νὰ σὰς 'δοῦμε γιὰ φορά ...

Κι' ὁ γαμπρὸς ποῦ δὲν μιλάει
Κάθεται 'ς τὸν καναπέ,
Κι' ὄλο τήνε περγελάει
Μὲ καμάρι καὶ τουπέ.

Ροδοζάχαρι τοῦ δίνει
Καὶ ἡ πεθερά γλυκό,
Κι' ὁ γαμπρὸς τρώει καὶ πίνει,
Μὰ τὸν πιάνει ξαφνικό ...

Γουργουρίζουν τ' ἀντερά του
Καὶ τὸν πιάνει κάτι τι,
Καὶ τὸν βλέπει ἡ πεθερά του
Καὶ τὰ γέλοια δὲν κρατεῖ!!!

Γεμεροὶς Ἐπιστολῆς

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ *Μεσσηνιακοῦ Λαοῦ*.

«Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ἀθανασίου Μεγαλακῆς ὑπευθύνου διὰ τὴν τακτικὴν ἔκδοσιν τοῦ φύλλου. Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται ἐν Κελεύματι».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἡ ἐνταῦθα ἀστυνομία τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐζύγισε τοὺς πωλουμένους εἰς τὴν ἀγορὰν ἄρτους, ὅσους δὲ τούτων εὔρε ἔλασσον τῆς μιᾶς ὁκτὸς κατέσχε καὶ θέλει ἐνεργήσῃ κατὰ τῶν πωλητῶν ἄρτους ἐλλειπεῖς καὶ ἔλαττον τῆς ὁκτὸς τὰ νόμιμα κατ' αὐτῶν μέτρα ἐπιδοκιμάζοντες τὴν πρόνοιαν ταύτην τῆς ἀστυνομίας κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ὑποδείξωμεν ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι μέτρα διὰ τε τὰ κρεοπωλεῖα καὶ ἰχθυοπωλεῖα, διότι ἠκούσθησαν πολλὰ παράπονα κατὰ τῶν κρεοπωλῶν καὶ ἰχθυοπωλῶν καὶ ὅτι οἱ πρῶτοι ἔχουσιν ἐπιτηδειότητα νὰ κάμνουν τὰ θήλαα ἄρρενα».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἀκολουθοῦντες τὰς ἀρχὰς ἡμῶν καὶ θέλοντες νὰ δια-

φωτίσωμεν καὶ τοὺς μὴ εἰδότας περὶ τῶν ἐκαστοτε συμβαινόντων εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν λαὸν καὶ μὲ τὸν Νόμον ΑΤΜΔ' περὶ ἀθλητῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν καὶ περὶ τῶν πλεονασμάτων αὐτῶν ὡς ὑπεσχέθημεν τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ ἡμῶν φύλλῳ ἐκ τῆς πείρας ἦν περὶ τούτου ἔχομεν ἐκθέτομεν τὰδε».

*

Ἐκ τοῦ *Ἀγελῶος* :

«Περὶ δὲ τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης, ἣν καὶ ταύτην δὲν γνωρίζομεν, βραδύτερον θὰ πραγματευθῶμεν καὶ θὰ εἴπωμεν ὅτι ἀφοῦ οἱ Πελασγοὶ ἦσαν Ἕλληνες καὶ οὐδείς τοῦτο διαφιλονεικεῖ, βεβαίως καὶ ἡ γλῶσσα τῶν σημερινῶν Πελασγῶν (Ἀλβανῶν) Ἑλληνικὴ εἶνε, ἀλλὰ τοιαύτη ὡς τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡ τῆς Αἰτωλοκαρνανίας. «Φέρεται τὸ τρέκ' σ' νὰ σκοτάϊ' σ' ἕνα πλὶ' φέρεται τὸ γκέμ ποῦναι κεῖ' κεῖο δὰ τί νὰ κάμ' ; κλπ».

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

«Ἐκ τῶν ὀλίγων δὲ ὅπου γνωρίζομεν ἀλβανικῶν λέξεων ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ ἀλβανικὴ εἶνε παρεφθαρμένη καὶ διεφθαρμένη Δωρικὴ δὲν γνωρίζομεν ὅποια τις ἦν ἡ Πελασγικὴ, ἀλλὰ ὁ δωρικὸς ἔλεγε : «μὴ τὸ γε μευ κύσσης τάλαν. Ἐ γ ρ ε ο τυτθὸν Ἀδωνι» — ἀντὶ δὲ τῶν λέξεων — «μὴ» «γε» «τάλαν» — ἀγνοοῦμεν ὅποιος ὁ Ἀλβανὸς χειρίζεται ἀντὶ δὲ τῶν λέξεων τὸ, μευ, Ἐγρεο» μεταχειρίζεται ἐτὺ, μούκ, γκρέου 'νὶ τσίκ ! — Ἀντὶ δὲ τῶν λέξεων «οὐ» «νοῦ», εἶνε = ἴσσετε ἢ ἔσσετε ἄνθρωπος — νηρὶ ἐκ τοῦ ἀνὴρ εἶνε».

Ρανουσχιότης

FLEURS D'ATTIQUE

Ἀνατιρρητικὸς τὸ κατ' αὐτὰς κυκλοφοροῦν εἰς τὸν παρ' ἡμῖν καλλιτεχνικόν, μουσικόν μικρόκοσμον νεώτερον valso τοῦ μουσουργοῦ κ. Γ. Λαμπιρή «Fleurs d'Attique» εἶνε ἀντάξιον τοῦ τίτλου του καὶ συνετέθη πρὸς τιμὴν τῆς μνηστῆς τοῦ Διαδόχου. Οἱ εἰδήμονες τὸ κρίνουν ὡς ἐφ' ἂμιλλον καὶ ὑπέρτερον ἐν πολλοῖς τοῦ πρότερος δημοσιευθέντος ἑτέρου valso «Jardin royal», τὸ ὅποσον εἶνε ἀπερωμένον εἰς τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν. Ἀληθῶς τὸ «Fleurs d'Attique» διακρίνει γλυκύτης αἰσθηματός, ἀδρότης καὶ τέχνη περὶ τὴν μελωδίαν.

Τὸ ἔργον εἶνε μετὰ λεπτῆς φιλοκαλίας τετυπωμένον εἰς Παρισίους, φέρει δὲ ἐπὶ τοῦ κορυφοῦ ἐξοφύλλου τὴν συμπαῆ μορφήν τῆς περιγίψαντος Σοφίας. Πωλεῖται παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Ζ. Βελοῦδιου.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Ε. Α. Κ. Ἀλεξάνδρειαν. Αἱ πληροφορίες σας περὶ τῶν νέων συνδρομητῶν μᾶς ἡχαρίστησαν. — Σ. Π. Κέρκυραν. Οἱ πωληταὶ νὰ κρατήσουν τίσασα λεπτά. — Ν. Γ. Κωνσταντινουπόλιν. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Ἡ ἀπάντησις προσερχῶς. — Μ. Γ. Σῆρον. Τὰ ἐπικαιρὰ προηγούνται πάσης σκέψεως. — Ε. Μ. Σίγρον (χωριὸν Κάστρο). Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε τὸ «Ἀστυ», φροντίσατε περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς. — Ρέντζον καθηγητὴν. Πάτρας. Διατί δὲν ἐλάβετε μέρος εἰς τὰ μεγάλα γυμνάσια τοῦ πυροβολικοῦ ; — Τζιτζικα. Σῆρον. Ὅπωςδήποτε εἶνε ἀναγκαῖον νὰ γίνουν καὶ τὰ ἰδικά σας ἀποκαλυπτήρια. Βλέπετε, ὅτι σήμερον δημοσιεύομεν καὶ τὸ ἕτερον ποιημάτιόν σας. Ἐπιμένετε εἰς τὴν παράκλησίν μας. — Δόκτορι. «Δὲν δεόμεθα ἐλλείψεων», ἀλλὰ δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως ... ἐκ τῆς ἐπιδομῆς, τὴν ὁποῖαν ὑπιστάμεθα. Ὁ ἀριθμὸς 13 εἶνε φανταστικὸς, καὶ ἐγένετο θὰ νὰ γίνῃ ... εἰς ἐλλάδα. Διατί ἐπιμένετε εἰς τὸν τίτλον ; — Ἀστυκλήρικῳ. Τὰ περισσότερα εἶνε γραμμένα εἰς τὸν πρῶτον τόμον τοῦ «Ἀστειοῦ» τὰ ἄλλα εἶνε ὀλίγον ἀτυχῶς. ἔκτεθειμένα. Δεχόμεθα ἄλλα ὑπὸ δοκιμασίαν, τὰ ὅποια ἐλπίζομεν νὰ εἶνε εὐτυχέστερα καὶ ἐπιτυγέστερα τῶν πρώτων. — Π. Α. Σῆρον. Ἐπῆλθε διόρθωσις ὀνόματος. — Μ. Α. Ἀργουσιῶν. Βεβαίως ἐξ Ἀθηνῶν στέλλονται τακτικὰ τὰ φύλλα. — Ν. Κ. Παρισίους. Ἡ Illustration ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ὁ φίλος μας δὲν ἀπήντησεν εἰς σημείωσίν μας. — Π. Δ. Λονδόνον. Θὰ σὰς ἀπαντήσωμεν προσεχῶς. — Ε. Ρ. Σ. Ἐνταῦθα. Τὸ ἐρωτικὸν ποίημά σας εἶνε συμπλήρωμα δέκα ἄλλων, τὰ ὅποια ἐλάβομεν αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα